

20) Sukasi metų ratukas –
Žydi rausvai dobiliukas,
Tuoju ir žiogai, ir musytės
Kvies muzikėlės klausytis!
Bėgte!

Nubėgom. Pasiklausėm.
Kas tada?
Ar stoja tas ratukas? –
Nie-ka-da.

Sukasi metų ratukas –
Tiksi lietaus laikrodukas,
Medžiai siūbuoja nuo vėjo,
Ak, jau ir spalvis atėjo! –
Ruduo...

Jau lapas parudavo.
Kas tada?
Sustos dabar ratukas? –
Nie-ka-da.

Sukasi metų ratukas –
Snaigė paklydusi sukas, –
Švyti eglutės žvaigždėtos...
Švyti! – artėja Kalėdos!
Valio!

Eglutės nužibėjo...
Kas tada?
Ar jau sustos ratukas? –
Nie-ka-da!

Sukasi metų ratukas –
Kalasi pirmas lapukas!
Ak, tai pavasaris kelia
Tingią alyvos šakelę:
Pabusk!

Pabudo. Atsikėlė.
O tada –
Pavargo tas ratukas? –
Nie-ka-da! –

Ruduo ir vasara,
Pavasaris, žiema,
Ir lietūs, ir sniegai, ir šiluma –
Taip sukasi ratukas
Vi-sa-da.

A P I E M A Ž A S Š V I E S E L Ē S
I R D I D E L Ē Š V I E S Ā

Šviečia švieselēs – jonvabaliukai –
Po didelēs šviesos.
Tik žiburēliai – ne spinduliukai,
Tyliai sulaukē vēsos.

(37)

Tos, kur priglunda prie katpédēliu
Ir prie kelmū sausu.
Sraigēs – pasnaudē ir atsikēlē –
Gērisi: kaip šviesu!

Prisižiūrēsīm mažū ugnēliu,
Kol kelmas aprasos.
Tada jau šliaušīm prie girios kelio
Laukt didelēs šviesos.